

H.P. Blavatsky

SYV'TALLET

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

SYVTALLET

H.P. Blavatsky

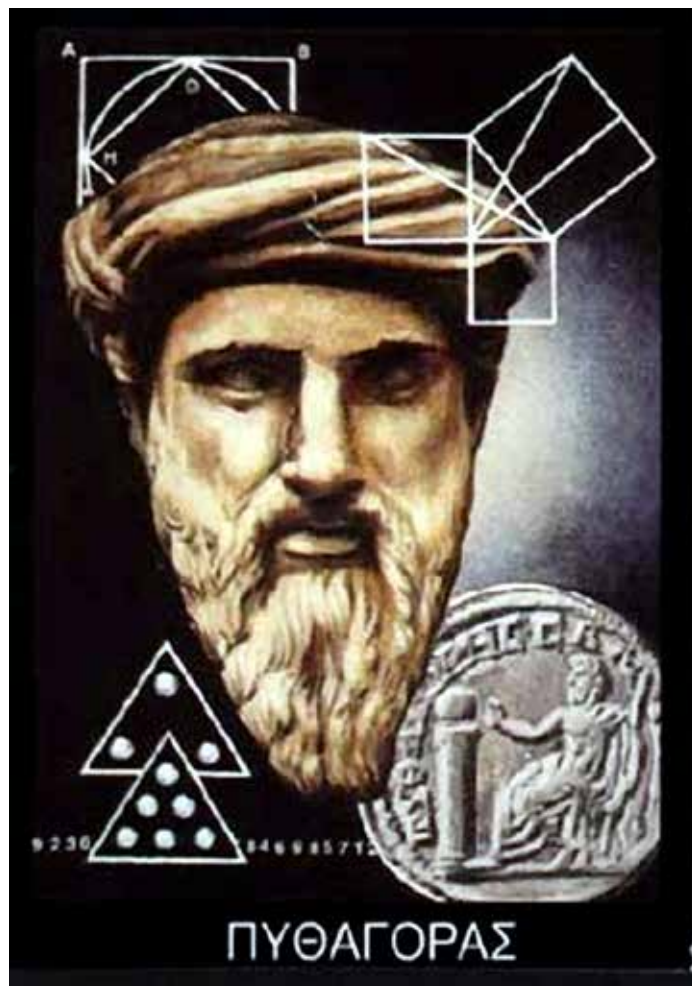

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

SYVTALLET

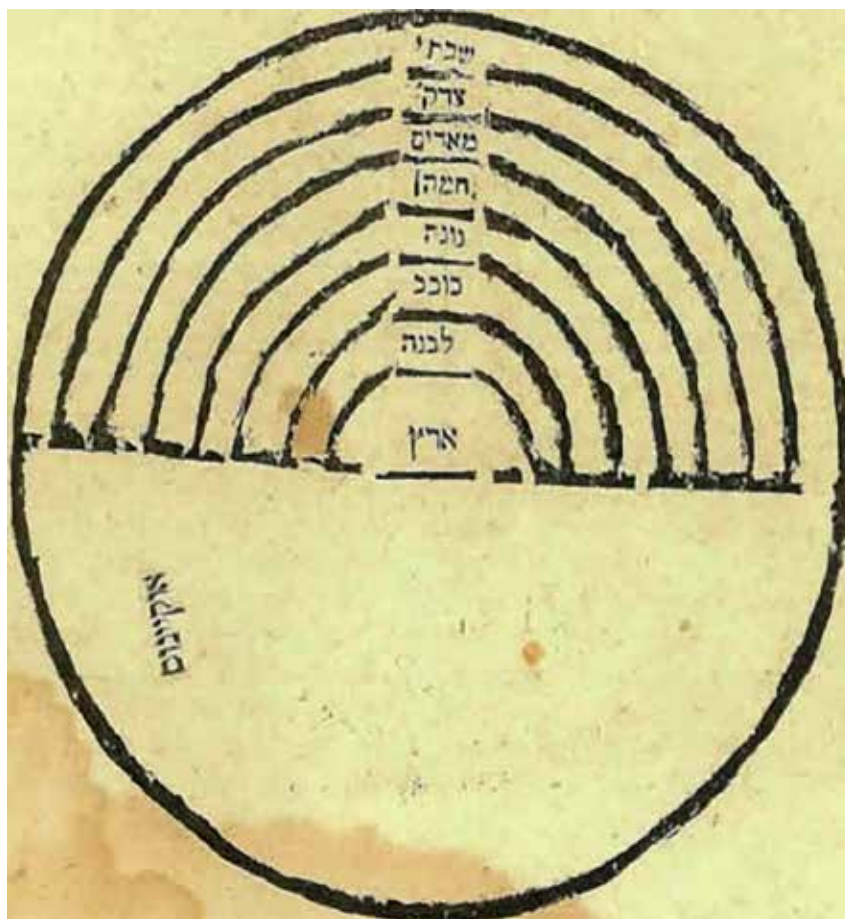
Af Helena Petrovna Blavatsky
Fra *The Theosophist*

(Oversat af Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

I tidligere tider var der knyttet en dybtgående betydning til tal. Ethvert folk, der havde en eller anden form for filosofi, lagde stor vægt på tal i forbindelse med religiøse skikke, afholdelse af festdage, brug af symboler og dogmer – ja selv ved den geografiske opdeling af jord og riger.

Pythagoras' gådefulde numeriske system var ikke nyt, da det blev introduceret mere end 600 år før begyndelsen af vores tidsregning. Den esoteriske betydning af tal og deres kombinationer var nøgleord i de vises meditationer i ethvert folk. I en ikke alt for fjern fremtid vil det skeptiske og tvivlende Vesten blive tvunget – af begivenhedernes evige cykliske rotation – til at erkende, at cyklisk tilbagevendende begivenheder er en regelmæssig periodicitet, som er alt andet end blind tilfældighed. Nogle vesterlandske forskere er allerede begyndt at bemærke det. De er blevet opmærksomme og er begyndt at spekulere over perioder og tid – et emne som ellers har været glemt eller anset for ligegyldigt, og som kun blev taget frem, når man ønskede at latterliggøre menneskehedens uvidenskabelige forfædres primitive og tåbelige overtro.

Jorden og de syv planeter

Syvtallets betydning

Som et eksempel på den vågnende interesse for emnet kan det nævnes, at det gamle seriøse tidsskrift, *Die Gegenwart*, på et tidspunkt bragte en seriøs og intelligent artikel om *Syvtallets Betydning*, der præsenteres for læserne som et "kulturhistorisk essay". Efter at have citeret nogle få uddrag er der sandsynligvis behov for nogle tilføjelser. Forfatteren siger:

"Syvtallet blev ikke alene betragtet som helligt af alle oldtidens og Østens civiliserede nationer, men også med den største respekt af Vestens senere folkeslag. Syvtallets astronomiske oprindelse er hævet over enhver tvivl. Mennesket, der til enhver tid havde følt sig afhængig af de himmelske magter, har altid betragtet Jorden som underlagt Himlen. Datidens menneske mente, at den største og klareste af lyskilderne måtte være den mest betydningsfulde, og at det måtte være den, planeterne kredsede omkring – og man mente, at der måtte være syv planeter.

I tidens løb blev de syv planeter symbolsk omformet til syv guddomme. Egypterne havde oprindeligt syv højere guder. Fønikerne havde syv kabirer, perserne havde Mithras syv hellige heste, parserne¹ havde syv engle i modsætning til syv dæmoner og syv himmelske boliger, der svarede til syv lavere regioner. For at give et klarere udtryk for denne ide i en mere konkret form blev de syv guder ofte fremstillet som en guddom med syv hoveder. Himlen var underlagt de syv planeter, og i næsten alle religiøse systemer finder man syv himle."

¹ Parsere = indisk tilhænger af Zarathustras lære

Troen på den braminske religions *sapta loka* – syv steder – har holdt sig uændret gennem tiderne og er i overensstemmelse med den ældgamle filosofi, og det er ikke utænkeligt, at denne forestilling stammer fra *Aryavarta* – de filosofiske ideers vugge og moderen til alle senere religioner. Ifølge det egyptiske dogme om reinkarnation var der syv tilstande af renselse og fremadskridende fuldkommengørelse. Og det er desuden en kendsgerning, at buddhisterne ikke havde deres forestilling om den diskarnerede sjæls syv fremskridtsstadier fra Egypten, men fra Indiens ariere, der symboliserede denne ide i deres pagoder ved at bygge dem med syv etager, der aftog i størrelse mod toppen.

Mithra-kulten

Den mystiske Mithra-dyrkelse

I den mystiske Mithra-dyrkelse var der *”syv porte”*, syv altre og syv mysterier. Mange orientalske nationers præster var inddelt i syv grader. Der var syv trin til altrene, og i templerne brændte der vokslys i syvarmede lysestager. Flere frimurerloger har stadig syv og fjorten trin.

De syv planeter blev brugt som forbillede for statsinddelinger og organisationer. Kina var delt i syv provinser og det gamle Persien i syv satrapier. Ifølge en arabisk legende nedkøler syv engle Solen med is og sne, for at den ikke skal brænde Jorden til aske – og hver morgen trækker 7.000 engle Solen op og sætter den i bevægelse. De to ældste floder i Østen, Ganges og Nilen, har hver syv mundingar.

I oldtiden havde Østen syv store floder – Nilen, Tigris, Eufrat, Amudarja, Yaksart, Aras og Indus – syv berømte skatte, syv byer fulde af guld, syv verdensundere etc. Syvtallet spillede også en fremtrædende rolle i templers og paladsets arkitektur. Den berømte pagode i Churingham er omgivet af kvadratiske mure, malet i syv forskellige farver, og i midten af hver mur er der en pyramide i syv etager. Ligesom i dagene før syndfloden havde templet i Borsippe (nu Birs-Nimrud) syv etager, der symboliserede de syv sfærers syv koncentriske cyklusser, hver især bygget af teglsten og metaller, der svarede til farven på den planet, der herskede over den sfære, den symboliserede.

Rester af hedenskabet

"Det er alt sammen rester af hedenskab", siger man, "– spor af de gamle tiders overtro, der som ugle og flagermus i et skummelt underjordisk hul er flygtet fra kristendommens strålende lys for aldrig mere at vende tilbage" – et udsagn, der er meget let at modbevise. Forfatteren til den omtalte artikel har muligvis samlet i hundredvis af tilfælde for at vise, at ikke alene tidligere tiders kristne, men at også nutidens kristne betragter syvtallet som lige så helligt som før i tiden. Men i virkeligheden drejer det sig ikke om hundreder af år – det drejer sig om tusinder.

Helligdag

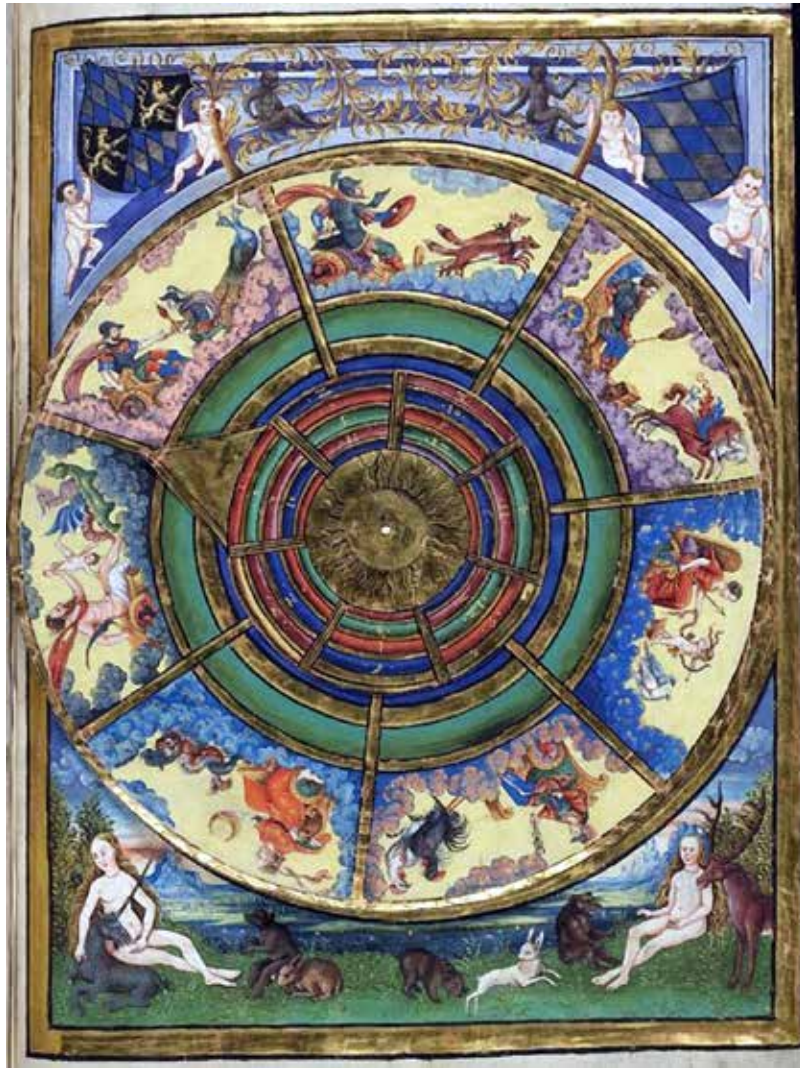
I deres religiøse og astronomiske beregninger delte de gamle hedenske romere ugen i syv dage og betragtede den syvende dag som den helligste – Jupiters sol eller "soldag" (engelsk: "Sunday" – dansk: "søndag"). Alle de kristne nationer – især de protestantiske – helligholdt denne dag. Hvis nogen skulle få lyst til at fortælle, at nutiden ikke har denne helligdag fra de hedenske romere, men fra jøderne, må man spørge, hvorfor det så ikke er lørdagen eller den virkelige "sabbath", der helligholdes i stedet for søndagen eller *Solens dag*?

Fra Ramayana-ballet

I *Ramayana* tales der om syv alen i forbindelse med de indiske kongers residenser, og som regel var der syv porte, der førte til oldtidens berømte templer og byer. Hvorfor skulle friserne i den kristne periodes tiende århundrede holde strengt fast ved syvtallet i inddelingen af deres provinser og insistere på, at der skulle betales syv pfennig i afgift? Det hellige romerske og kristne rige har syv kurfyrster. Ungarerne emigrerede under ledelse af syv hertuger og grundlagde syv byer, der kaldes *Semigradya* (nu Transsylvanien).

Rom var bygget på syv høje, og Konstantinopel havde syv navne – *Byzans, Antonia, det nye Rom, Konstantins By, den, der adskiller Verdens Dele, Islams Skat og Stambul*. Den blev også kaldt "byen på de syv høje" og "byen med de syv tårne". Muslimerne belejrede den syv gange, og den blev indtaget efter syv uger af den syvende af de osmanniske sultaner. I de østerlandske folkeslag repræsenteres de syv planeter af de syv ringe, som kvinderne bærer på syv dele af kroppen – hovedet, halsen, hænderne, fødderne og i ørerne og i næsen og omkring livet. I nutiden forærer østerlandske bejlere syv ringe til deres udvalgte brud. Og i de persiske sange består kvindens skønhed af syv yndigheder.

Solen og de syv planeter

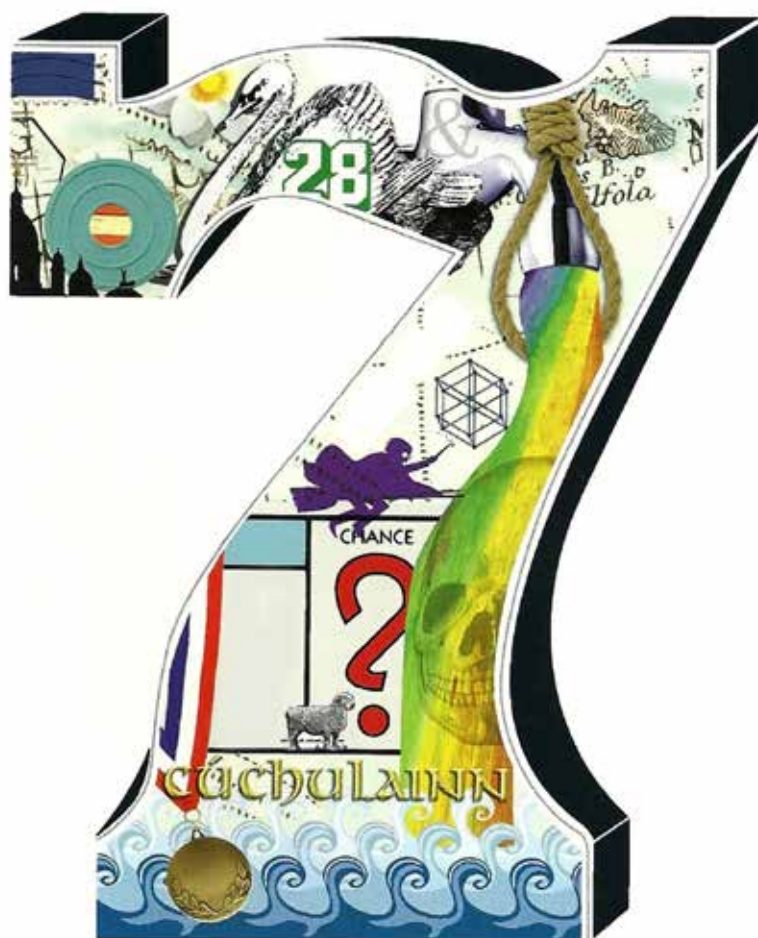
Planeterne

De syv planeter holder sig altid i samme afstand fra hinanden og roterer i samme bane, og dette forhold har givet anledning til forestillingen om den evige harmoni i Universet. Syvtallet blev herved særligt helligt og bevarede sin betydning for astrologerne. Pythagoræerne betragtede syvtallet som billedet og mønstret på den guddommelige orden og harmoni i naturen. Det var det tal, der to gange rummede det hellige tretal eller *Triaden*, hvortil man føjede "Den Ene" eller den guddommelige monade ... $3 + 1 + 3$.

Ligesom naturens harmoni strømmer fra rummets klaviatur mellem de syv planeter, på samme måde forekommer den fysiske lyds harmoni på et lavere plan i de evigt tilbagevendende syv toner i den musikalske skala. Der er syv strenge på Apollons lyre, og der er syv rør i guden Pans (eller naturens) fløjte, og deres gradvis formindskede størrelse symboliserer afstanden mellem planeterne og mellem planeterne og Jorden.

En forening af tretallet – symbolet på den guddommelige triade, trefoldighed eller treenhed hos alle folkeslag både kristne og hedenske – og firtallet – symbolet på de kosmiske kræfter eller elementer – peger symbolsk hen på Guds enhed med Universet. Denne pythagoræiske ide blev især i middelalderen benyttet af de kristne,

der ofte brugte syvtallet i deres religiøse arkitektur. I den berømte domkirke i Köln og i den dominikanske kirke i Regensburg er dette tal indbygget i selv de mindste arkitektoniske detaljer.

Syvtallets mystik

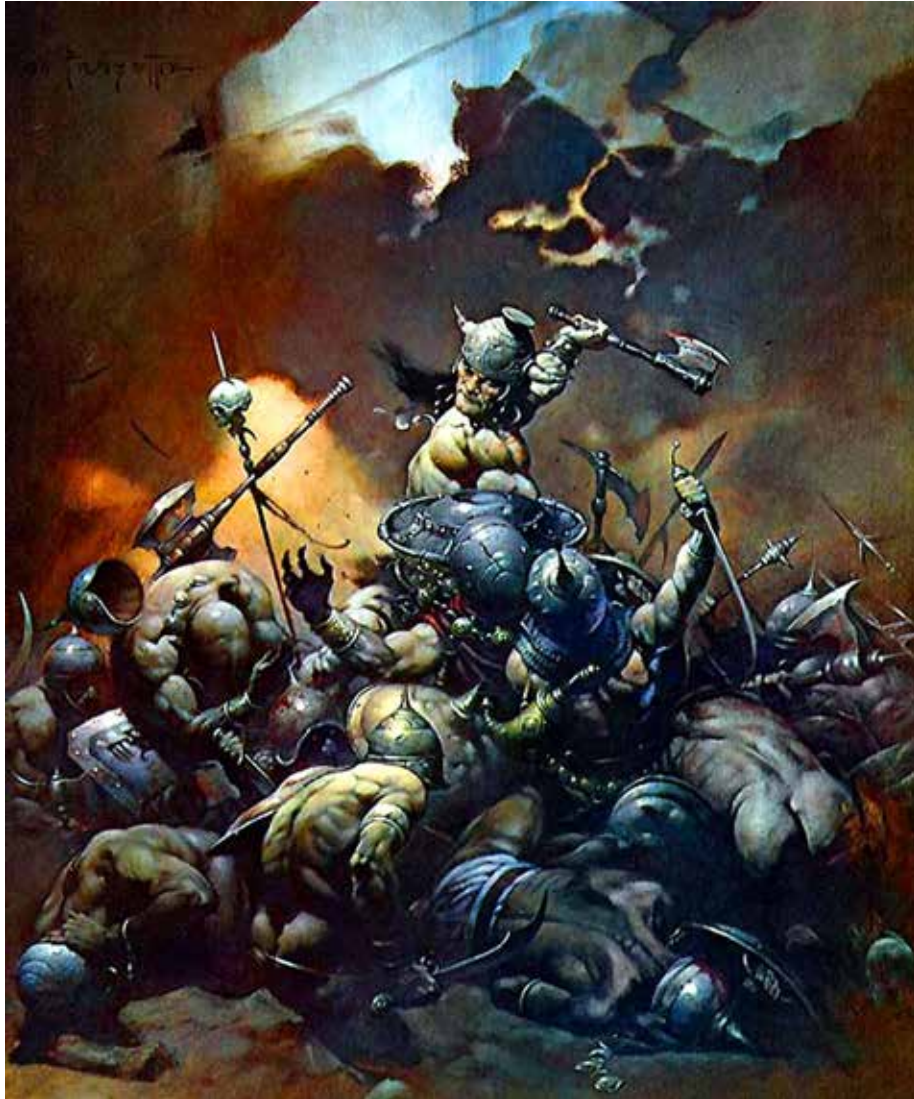
Det mystiske syvtal er ikke mindre betydningsfuldt i intellektets og filosofiens verden. Grækenland havde syv vismænd, og i den kristne middelalder havde man syv frie kunstarter – *grammatik, retorik, dialektik, aritmetik, geometri, musik og astronomi*. Til alle betydningsfulde møder indkaldte den muslimske Sheik-ul-Islam syv "ulemer". I middelalderen skulle en ed aflægges i overværelse af syv vidner, og den, der blev taget i ed, blev syv gange overstænket med blod.

Processionerne gik syv gange omkring templerne, og de gudfrygtige skulle knæle syv gange, inden de aflagde et løfte. De muslimske pilgrimme gik syv gange omkring Kabaen ved deres ankomst. De hellige kar var lavet af guld og sølv, der var rensset syv gange. De gamle germanske domstoles lokaliteter var angivet ved syv træer, hvorunder der sad syv "Schoffere" (dommere), og der var krav om syv vidner. Forbryderen blev truet med en syvfoldig afstraffelse, og når de pålidelige fik løfte om en syvfoldig belønning, krævede man en syvfoldig renselse af dem.

I Vesten tillagde man den syvende søns syvende søn stor betydning. Legendernes personligheder har som regel syv sønner. I Tyskland kunne kongen (eller kejseren) ikke sige nej til at være gudfader til en syvende søn – om han så var tigger. Når man i Østen afslutter en sag eller underskriver en fredstraktat, udveksler herskerne enten syv eller niogfyrre – 7×7 – gaver.

Det dæmoniske område

Hvis man skulle nævne alt det, der står i forbindelse med dette mystiske tal, ville det kræve et helt bibliotek, men til slut skal der blot nævnes nogle få eksempler fra det dæmoniske område. Ifølge autoriteter på dette felt – tidligere tiders kristne præster – skulle en kontrakt med Djævelen indeholde syv paragraffer, være indgået for en periode på syv år og underskrevet syv gange af den, der indgik kontrakten. Alle de trylledrikke, der blev lavet ved hjælp af menneskets fjender, indeholdt syv urter – og den lotteriseddel, der blev trukket af et syvårigt barn gav gevinst.

Legendariske krige varede i syv år, syv måneder og syv dage, og de kæmpende heltes antal er syv, halvfjerds, syv hundrede, syv tusinde og halvfjerds tusinde. Prinsesserne i eventyrerne er forhekset i syv år, og den berømte kat, marki'en af Carabas' fodtøj var syvmilestøvler.

Kroppen

Oldtidens folk delte den menneskelige skikkelse i syv dele – hovedet, brystet, maven, to hænder og to fødder. Og et menneskes liv var delt i syv perioder. Et lille barn begynder at få tænder i den syvende måned, at sidde efter fjorten måneder (2 x 7), at gå efter 21 måneder (3 x 7), at tale efter 28 måneder (4 x 7) måneder, holder op med at blive ammet efter 35 måneder (5 x 7), begynder at antage sin endelige skikkelse i fjortenårsalderen og holder op med at vokse, når det er 21 år (3 x 7).

Modenhed

Før menneskeheden degenererede, var menneskets gennemsnitshøjde syv fod. Heraf kommer de gamle vesterlandske love, der krævede, at havemurene skulle være syv fod høje. Hos spartanerne og de gamle persere begyndte drengenes opdragelse, når de var syv år gamle, og hos de romerskkatolske kristne og hos grækerne kan barnet ikke drages til ansvar for nogen forbrydelse, før det er fyldt syv år – og i den alder begynder det at gå til skrifte.

Hvis hinduerne tænker på deres Manu og genkalder sig det, der står i de gamle *Shastraer*, vil de utvivlsomt finde oprindelsen til hele denne symbolik. Syvtallet har ingen andre steder spillet så stor en rolle som hos de gamle ariere i Indien. Man behøver blot at tænke på de syv vismænd, *sapta rishierne* – *sapta loka*, de syv verdener – *sapta pura*, de syv hellige byer – *sapta dvipa*, de syv hellige øer – *sapta samudra*, de syv hellige have – *sapta parvatta*, de syv hellige bjerge – *sapta arania*, de syv ørkener – *sapta vriksha*, de syv hellige træer ... osv., for at bedømme hypotesens sandsynlighed. Arierne lånte aldrig noget fra andre, og det gjorde braminerne heller ikke. Det var de alt for stolte og eksklusive til.

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk